

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

DECRET LLEI 10/2022, de 5 de juliol, de modificació del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat.

El president de la Generalitat de Catalunya.

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del rei, i d'acord amb l'article 67.6 a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya.

Així mateix, l'article 150 de l'EAC disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics i el funcionament i l'articulació territorials, i sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

La producció i el subministrament d'aigua potable per a l'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat és un servei públic d'interès de la Generalitat, i, per tant, de la seva competència, de conformitat amb l'article 34 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

En compliment de la disposició adicional sisena de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures, fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (que en el tràfic utilitza l'acrònim ATL).

La naturalesa jurídica d'ATL és la d'entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb les previsions de l'article 1.b.1 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, que sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes del dret civil, mercantil i laboral que hi siguin aplicables, si bé algunes actuacions queden sotmeses al dret públic.

La disposició adicional segona d'aquest Decret llei 4/2018 regula la subrogació i, pel que fa al personal subjecte a l'Estatut dels treballadors, l'apartat segon indica que el personal subjecte a l'Estatut dels treballadors que en el moment d'entrada en funcionament de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat presti serveis a ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA, queda integrat a l'Ens, el qual se subroga de manera expressa respecte de les relacions contractuals de caràcter laboral d'aquest personal amb el mecanisme de successió d'empresa previst a l'article 44 de l'Estatut dels treballadors. El personal subrogat s'integra a l'Ens en la condició de personal laboral indefinit no fix sense que adquireixi la condició d'empleat públic.

CVE-DOGC-A-22186085-2022

En compliment d'aquesta disposició, 258 persones amb una antiguitat mitjana superior als 20 anys van ser subrogades. En aquell moment, es van aplicar les previsions relatives a la successió d'empreses, de tal manera que es va considerar el personal com a personal laboral indefinit i no fix (PINF), i, per tant, no adquiria, per efecte d'aquesta subrogació, la condició de treballador públic. Aquesta regulació era congruent amb les disposicions pressupostàries en aquell moment vigents (disposició addicional 26a de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2017), amb l'article 7 del mateix projecte de Decret llei que preveu que el personal ha de ser seleccionat amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat que són els propis del personal al servei de les administracions públiques, i amb la doctrina del Tribunal Suprem en aquell moment vigent (entre moltes, la Sentència del Tribunal Suprem de 10 de juny de 2021, rec. 4926/2018) que atribuïa la condició de PINF als treballadors fixos subrogats.

Amb posterioritat a aquesta assumpció, el Tribunal Suprem (TS) ha dictat diferents sentències de cassació en unificació de doctrina, totes de 28 de gener de 2022 (recursos número 3781/2020, 3755/2020, 3772/2020, 3777/2020 i 3779/2020), que tenen per objecte relacions laborals procedents d'empreses privades que són assumides per les administracions públiques i altres entitats del sector públic arran de la transmissió d'una unitat productiva autònoma, la qual cosa implica una subrogació a l'empara de l'article 44 de l'Estatut dels treballadors (ET).

Les sentències analitzen el tractament jurídic que cal donar als treballadors que l'Administració i el seu sector públic subroguen i conclouen que, quan una Administració pública se subroga, per transmissió d'empresa, en un contracte de treball que tenia caràcter fix, cal mantenir aquesta condició. Consideren que és inadequat aplicar la categoria de personal indefinit no fix, i que, si així es fes, es desconeixerien les exigències derivades de la Directiva 2001/23/CE del Consell, de 12 de març, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives al manteniment dels drets dels treballadors en cas de traspassos d'empreses, de centres d'activitat o de parts d'empreses o de centres d'activitat. El TS afirma que és contrari a la normativa comunitària i, per tant, també a la normativa laboral espanyola, que una persona que tenia la condició de personal fix (en l'empresa privada) passi a ser considerada personal indefinit no fix arran d'un procés de subrogació. Segons el TS, en el cas de la subrogació del nou empresari en les relacions laborals preexistents, no es pot admetre una parcel·lació subjectiva o la minoració dels efectes, com succeeix quan la modalitat contractual s'altera.

Arran d'aquestes sentències, ATL ha rebut dues demandes de conflicte col·lectiu formulades una primera pel sindicat IAC-CATAC i una segona per un grup de treballadors, i, a més, té obert un procés de mediació davant del Tribunal Laboral Català (TLC) arran d'un tercer conflicte col·lectiu iniciat a instància de la secció sindical de CCOO. En aquest cas, les parts actores demanen que es reconegui la condició de relació laboral indefinida al col·lectiu de persones treballadores que van tornar a integrar-se dins del sector públic arran del cessament de la prestació del servei d'abastament d'aigua en alta per part de l'empresa concessionària Aigües Ter-Llobregat, societat concessionària de la Generalitat.

De l'anàlisi de les sentències referenciades, en resulta la seva aplicació al personal d'ATL subrogat. La redacció literal de la disposició addicional segona vigent, que preveu que el personal se subroga en la condició de personal laboral indefinit no fix, impedeix a ATL d'arribar a una solució extraprocessal en els conflictes esmentats que permeti que els treballadors mantinguin la condició de fix que tenien abans de la subrogació, sempre que les persones subrogades continuïn desenvolupant les mateixes funcions i, per tant, es mantinguin adscrites o relacionades amb la unitat productiva autònoma transmesa, condició que deriva de les sentències esmentades.

Per tant, atès el que s'ha exposat, queda justificada la necessitat de modificar la disposició addicional segona del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, a fi de remoure l'obstacle que s'ha exposat i, al mateix temps, evitar una sentència desfavorable als interessos de la Generalitat i d'ATL. Atesa la redacció vigent de la disposició addicional segona del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, únicament la modificació mitjançant un nou Decret llei podria revertir aquesta situació.

En tot cas, com s'ha exposat, l'aplicació de la modificació del Decret llei 4/2018 que s'aborda mitjançant aquest nou Decret llei ha de tenir present aquestes dues limitacions: 1) únicament afecta aquell personal que prové de la societat concessionària ATLL CGC, SA, en liquidació, que en el mes de març de 2019 tenia la condició de personal indefinit i que va ser subrogat per la Generalitat; i 2) sempre que les persones subrogades continuïn adscrites o relacionades amb la unitat productiva que va ésser objecte de transmissió.

En un altre ordre de consideracions, amb la Resolució ACC/1618/2022, de 26 de maig, per la qual s'aprova l'oferta d'ocupació pública per a l'estabilització de l'ocupació temporal del personal laboral al servei de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (ATL), s'ha iniciat un procés extraordinari d'estabilització de les places de personal laboral estructural ocupades de manera temporal. Aquest procés s'empara en la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública, que assenyala com a data límit per efectuar la convocatòria el 31 de desembre de 2022. La redacció literal de la disposició addicional segona vigent, que preveu que el personal se subroga en la condició de personal laboral indefinit no

CVE-DOGC-A-22186085-2022

fix, comporta que les places que actualment ocupa el personal subrogat s'incloguin en aquest procés extraordinari d'estabilització, malgrat que l'aplicació de la doctrina derivada de les sentències del Tribunal Suprem referenciades comportaria que aquestes places s'exclouessin del procés.

Atesa aquesta situació, la urgència de disposar de la regulació continguda en aquest Decret Llei deriva de la necessitat de donar una resposta jurídica a la situació d'aquests treballadors abans que el procés extraordinari d'estabilització conclouï per evitar que acabin confluint dos processos contradictoris i excloents: d'una banda, un procés d'estabilització que inclogui aquestes places, i, d'altra banda, uns pronunciaments judicials que comportin la seva exclusió.

Els projectes de Llei, abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per a la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen una tramitació prèvia, tal com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern. Aquesta tramitació no permet fer front amb la rapidesa necessària a la situació que ha de resoldre el Decret Llei, que és aclarir la qualificació que correspon a aquests treballadors abans no finalitzi el procés extraordinari d'estabilització.

Per tant, la concurrència de l'element causal, com són els pronunciaments judicials de gener de 2022, de l'element material, com és la importància del servei d'abastament d'aigua, de l'element temporal, com és la regularització d'aquest personal abans no acabi el procés d'estabilització de l'ocupació pública, i de l'element final, que és tancar correctament el procés de subrogació en el seu moment iniciat per complir el mandat parlamentari contingut a la Llei 5/2017, de 28 de març, acrediten la concurrència del pressupòsit de fet habilitant.

Cal afegir-hi que concorren els factors de transcendència social i econòmica del servei que aquests treballadors presten ja que permeten la gestió directa d'un servei essencial que com a tal ha estat expressament formulat pel Parlament de Catalunya. Per tot l'exposat, es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia.

El projecte de Decret Llei conté únicament un article que suprimeix l'incís de l'apartat segon de la disposició addicional segona del Decret Llei 4/2018 que estableix que "*El personal subrogat s'integra a l'Ens en la condició de personal laboral indefinit no fix sense que adquireixi la condició d'empleat públic.*"

A la vista de tot l'exposat, es pot concloure que el precepte que integra el Decret Llei és imprescindible i és el mínim necessari per obtenir el resultat volgut.

Així, s'acompleix l'exigència que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el Decret Llei i la situació a què cal fer front sorgida arran de les sentències del Tribunal Suprem esmentades.

Tot el que s'ha exposat determina que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa immediata per part del Govern, atès que la consecució d'aquest objectiu imprescindible per satisfer una necessitat social de primer ordre amb la celeritat requerida no pot ser atesa recurrent al procediment legislatiu ordinari.

Per tant, en ús de l'autorització continguda a l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

Modificació de la disposició addicional segona, apartat 2, del Decret Llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat

A la disposició addicional segona, apartat 2, del Decret Llei 4/2018, de 17 de juliol, se suprimeix l'incís següent:

"El personal subrogat s'integra a l'Ens en la condició de personal laboral indefinit no fix sense que adquireixi la condició d'empleat públic."

CVE-DOGC-A-22186085-2022

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui aplicable aquest Decret llei cooperin en el seu compliment o que els tribunals i autoritats als quals pertoqui el facin complir.

Barcelona, 5 de juliol de 2022

Pere Aragonès i Garcia

President de la Generalitat de Catalunya

Teresa Jordà i Roura

Consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

(22.186.085)